अनधिगत nicht erreicht.
अनध्ययन *n.*, **°ध्याय** *m.* das Nichtstudieren.
अननुज्ञात unerlaubt.
अननुभूत nicht erfahren *o.* kennen gelernt.*
अननुरूप nicht angemessen.
अननुव्रत nicht ergeben, ungehorsam.
अननूक्त unstudiert (*act.*).
अनन्त unendlich; *m. Vishṇu*; *Mannsname.*
अनन्तता *f.* Unendlichkeit.
अनन्तर ohne Inneres, ohne Zwischenraum, nächst (*vorangehend oder folgend*). **अनन्तरम्** *Adv.* gleich daneben *o.* darauf, sofort, alsbald, gleich nach (*Abl. Gen. oder* —°).
अनन्तरज *u.* **°जात** nächstgeboren, nächstältest.
अनन्तराय ohne Unterbrechung, unbehindert.* *Adv.* **अनन्तरायम्** ununterbrochen.
अनन्त्य *n.* Unendlichkeit.
अनन्ध nicht blind.
अनन्यचित्त *u.* **°चेतस्** ohne anderen Gedanken, ganz versunken in (*Loc.*).
अनन्यदृष्टि auf nichts anderes blickend.
अनन्यपरायण keinem *o.* keiner anderen ergeben.
अनन्यरुचि keinen anderen Wunsch habend.
अनन्यमनस् *u.* **°मानस** an keine(n) andere(n) denkend.
अनन्यविषय auf nichts anderes Bezug habend.
अनन्यसम *u.* **°सामान्य** ohnegleichen, unübertroffen.
अनन्यसाधारण, *f.* **ई** keinem *o.* keiner anderen gemeinsam.
अनन्विष्यन् nicht forschend nach (*Acc.*).
अनपकर्मन् *n.* Nichtzurückerstattung.
अनपकारिन् nicht schädigend, schuldlos.
अनपत्य kinderlos; *n.* Kinderlosigkeit.
अनपत्यता *f.* = *vor.*, *n.*
अनपराद्ध unfehlbar, unverschuldet, schuldlos.
अनपराध *u.* **°धिन्** fehlerlos, unschuldig.
अनपस्फुरन्त् nicht wegstoßend.
अनपेक्ष rücksichtslos; *f.* **आ** keine Rücksicht. **°क्षम्** ohne Rücksicht auf (*adv.* —°).
अनप्सस् ohne Habe.
अनप्सरस् *f.* keine Apsaras.*
अनभिज्ञ unkundig (*Gen., Loc. o.* —°).
अनभिधान *n.* die Nichtaussage.
अनभिभवगन्ध nicht nach Nichtachtung schmeckend (*eig.* riechend), keine N. verratend.
अनभिभाषिन् nicht anredend.
अनभिरूप nicht entsprechend; ungebildet.
अनभिलुलित ungestreift, unberührt.
अनभिव्यक्त nicht sehr hell.
अनभिसंधि (°—) ohne Eigennutz.
अनभिसंहितम् ohne feste Absicht.
अनभिहित unbefestigt, unbezeichnet, ungesagt.
अनभीशु ohne Zügel.
अनभ्यन्तर nicht eingeweiht, in (*Gen.*).*
अनभ्यर्थनीय nicht zu begehren.*
अनभ्र wolkenlos.
अनभिचलाभ *m.* Nichtverfeindung.
अनमीव leidlos, gesund, heiter, heilbringend; *n.* Wohlsein.
1. **अनय** *m.* Unklugheit, Ungeschick.
2. **अनय** *m.* Missgeschick, Elend.
अनर्गल unbehindert.
अनर्घराघव *n. Titel eines Dramas.*
अनर्घ्य unschätzbar.
अनर्चित ungeehrt.
अनर्थ unnütz, unglücklich, bedeutungslos (*auch* **°क**); *m.* Nachteil, Schaden, Unglück, Unsinn.
अनर्थपण्डित unheilvoll gelehrt.
अनर्थान्तर *n.* keine andere, dieselbe Bedeutung,
अनर्थ्य unnütz.
अनर्व *u.* **°र्वन्** ungehemmt, schrankenlos.
अनर्ह unwürdig, unschuldig, zu schlecht oder zu gut für, ungeeignet zu (—°). *Abstr.* **°ता** *f.*
अनल *m.* Feuer, Gott des Feuers.
अनलंकृत ungeschmückt.
अनवक्लृप्त nicht passend.
अनवगत unerlangt, unverstanden.
अनवच्छिन्न unentschieden, unbestimmt. *Abstr.* **°त्व** *n.*
अनवच्छेद *m.* Unbestimmtheit.